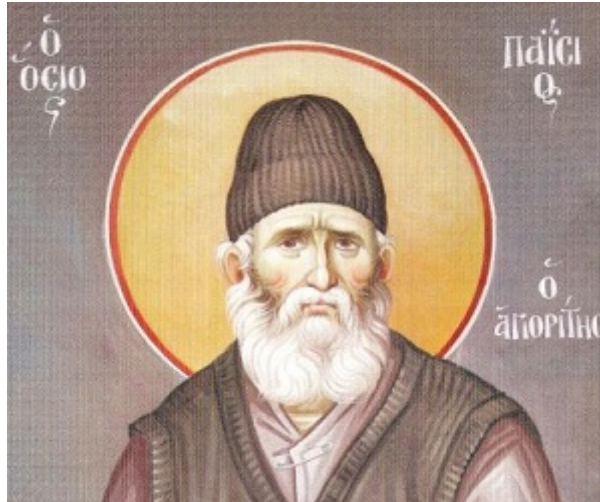

Πράξις Αναγραφής εις το Αγιολόγιον Οσίου Παΐσιου του Αγιορείτου

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

**Βαρθολομαίος ελέω Θεού Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας
Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης**

Αριθμ. Πρωτ. 13

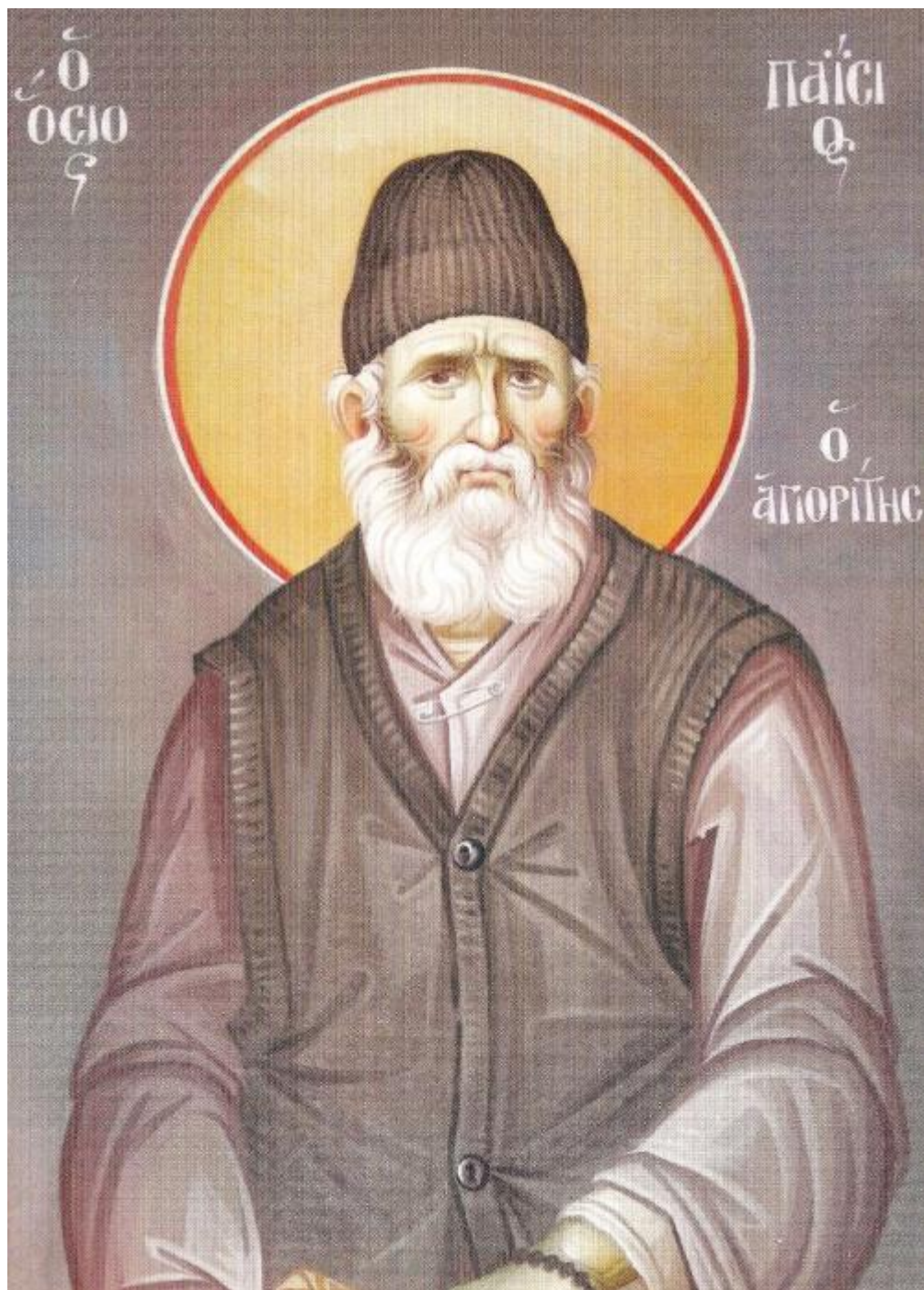
Πατριαρχική και Συνοδική Πράξις
Αναγραφής εις το Αγιολόγιον της Ορθοδόξου Εκκλησίας
του Οσίου Παΐσιου του Αγιορείτου

«Και έσται ο ανήρ, ον αν εκλέξηται Κύριος, ούτος άγιος»

(Αριθμ. ις' 7)

Όρος του θεού, ως αληθώς· Όρος Άγιον και κλήρος της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου ο ουρανογείτων Άθως· στάδιον πνευματικών αγώνων, τόπος ασκήσεως, μετάνοιας και προσευχής και εργαστήριον αγιότητος των εν αυτώ ενασκούμενων ανά τους αιώνας αναρίθμητων ασκητών, μιγάδων και μοναστών, ανωνύμων και επωνύμων· καύχημα και στέφανος της Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, υπό την κανονικήν και πνευματικήν δικαιοδοσίαν και διαρκή εκκλησιαστικήν μέριμναν και φροντίδα αυτής· αλλά και άέναντος προσευχητική δέησις υπέρ της Οικουμένης μυστικώς αρδευομένης υπό των αδιαλείπτως νυχθημερόν αναπεμπομένων υπό μοναστών

ευχών και δεήσεων «υπέρ της άνωθεν ειρήνης και της σωτηρίας των ψυχών» των όπου γης Όρθοδόξων Χριστιανών αλλά και «υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου και ευσταθείας των Αγίων του Θεού Εκκλησιών». Πλείστοι όσοι οι θεοφιλώς ασκήσαντες και τελειωθέντες, μετά τον πρώτον γνωστόν Άγιον Πέτρον τον Αθωνίτην, εν αυτώ, οίτινες ανεδείχθησαν σκεύη εκλεκτά του Αγίου Πνεύματος, διά των ασκητικών ιδρώτων και θεοφιλών καμάτων, κοσμηθέντες δε διά ποικίλων εκτάκτων θείων χαρισμάτων ως το της προοράσεως, της θαυματουργίας, της διακρίσεως των πνευμάτων, της απλανούς πνευματικής καθοδηγίας, του παρακλητικού λόγου και πλείστων άλλων, κοσμούντες νυν τον πολυάστερον ουρανόν του καθ' ημάς Ορθοδόξου εορτολογίου και γενόμενοι αιώνιοι οδηγοί προς την Βασιλείαν των ουρανών.

Αυτού τούτου του αληθινού θεού ήμών διαβεβαιώσαντος διά του ανθρώπου Αυτού τον ιερέα Ηλεί και διαχρονικώς πάντα πιστεύοντα τω Νόμω Αυτού «τους δοξάζοντάς με δοξάσω», ως εν τη βίβλω Α΄ των Βασιλειών, κεφαλαίω β΄, στίχω λ΄ γέγραπται, η καθ΄ ημάς Μήτηρ Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία αρχήθεν της εν τω κόσμω σωτηριώδους στρατείας αυτής ουκ επαύσατο αναγνωρίζειν τοιαύτα θεία και άγια σκεύη του Πνεύματος, αγγέλους μάλλον ειπείν ή ανθρώπους, δοξάσαντας τρόποις, λόγοις και έργοις ποικίλοις τον επουράνιον Πατέρα, όθεν και εδόξασε και δοξάζει και άχρι τέλους αιώνων θέλει δοξάζειν αυτούς ως εμπρέπει Αγίοις.

Παύλου δε του Αποστόλου διακηρύττοντος εν τη προς Ρωμαίους Επιστολή αυτού, κεφαλαίω ε΄, στίχῳ κ΄ και κα΄, «ου επλεόνασεν η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η Χάρις» και της πραγματικότητος ταύτης ακαταπαύστως και κατά την σύγχρονον εποχήν βιουμένης υπό της Εκκλησίας διά της απειραρίθμου στρατιάς των αναδεικνυομένων καθ' εκάστην, γνωστών και εν πολλοίς αφανών, όσιων και άγιων μορφών, διά της άρσεως του προσωπικού αυτών σταυρού επομένων τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ιησού Χριστῷ, τῷ διά του σταυρικοῦ Αυτοῦ θανάτου καταργήσαντι τον το κράτος έχοντα του θανάτου και διά της ενδόξου Αυτοῦ Αναστάσεως δωρησαμένῳ την αιώνιον ζωήν παντί τῷ βουλομένῳ, ἡμεῖς, δυσπιστούντες την τοιαύτην αδιάκοπον θείαν ευεργεσίαν του Αρχηγού της Πίστεως ἡμῶν συν τῷ Ιερῷ Ψαλμῳδῷ εκπληττόμενοι αναφωνούμεν «Τις Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποίων θαυμάσια» (Ψαλμός οδ΄, στ. ιδ΄-ιε΄) και «Μέγας εἶ, Κύριε, και θαυμαστά τὰ ἔργα Σου και ουδεὶς λόγος ἐξαρκέσει προς ὕμνον των θαυμασίων Σου».

Τοιούτος γὰρ συνεχιστῆς της παραδόσεως αγιότητος και κενωτικῆς προσφορᾶς της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, του ἡθους και του φρονήματος αὐτῆς, ανεδείχθη, μεταξύ πολλῶν ἄλλων ανωνύμων εν ὅρεσι και αποκρήμνοις σπηλαίοις και οπαῖς της γῆς ενασκησαμένων και τελειωθέντων αγιορειτῶν ασκητῶν, ἐπ' ἔσχατων των καθ' ἡμᾶς χρόνων θεοφόρος ασκητῆς και πολυχαρασματικόν ὄργανον της Παναγίας Τριάδος ὁ ἐκ της Αγιοτόκου Καππαδοκίας μεν ἔλκων την κατά σάρκα καταγωγήν, ἐν δε τῷ Περιβολίῳ της Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τον μονήρη βίον ἀσκήσας ἐν ἀγώσῳ και ἐν δάκρυσιν πολλοῖς οσιώτατος Μοναχός Παΐσιος, κατά κόσμον Ἀρσένιος Ἐζνεπίδης, δι' ἐκτάκτων χαρισμάτων κοσμηθεὶς παρὰ Κυρίου, στύλος ἀληθῆς και παρακλήτωρ πιστῶν ἀναδειχθεὶς και δοξάσας διά του θαυμαστοῦ βίου αὐτοῦ τον Πατέρα ἡμῶν τον ἐν οὐρανοῖς. Τοιαύτης ευαγγελικῆς τελειότητος, σπουδῆς και ἀρετῶν συντονία, ἡξιώθη μεμαρτυρημένως υπό της ἀλανθάστου συνειδήσεως των πιστῶν ὁ ἐκ χώρας Καππαδοκῶν μοναχός Παΐσιος, τουπίκλην Ἐζνεπίδης, διανύσας ἐπὶ ἡμισυ και πλέον αἰῶνος την ἀσκητικὴν και ἐν πτωχείᾳ και στερήσεσιν τρίβον, το μοναχικόν τριβώνιον περιβληθεὶς ἐν Ὄρει τῷ Ἁγίῳ· ἀντιταχθεὶς διά βίου παντός τῷ κοσμοκράτορι του αἰῶνος τούτου· μαρτυρήσας την καλήν ὁμολογίαν και την ἀμώμητον Ὁρθόδοξον πίστιν κρατύνας· την Εκκλησίαν και την δόξαν αὐτῆς λαμπρύνας ὅτι «πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς»· ἀναλωθεὶς ἔργῳ ἐμπράκτῳ και πράξει ἐλλόγῳ ἐν τῇ ὑπακοῇ του Χριστοῦ και τῇ ἀγάπῃ προς τον Θεόν και προς τον πλησίον. Οὗτος, οσιότητι και αγιότητι βίου πολιτευθεὶς, τόπος του κατά Χριστόν πολιτεύματος και ἀρετῆς ζώσα εἰκὼν ἀποβάς, διδαχὴ πλήθους ὀρθοδόξων διδάσκαλος και πνευματικὸς καθοδηγητῆς καταστάς, εαυτὸν παρέστησε και ἀνέδειξεν, εἰς ὑψηλά πνευματικά μέτρα ἀνελθὼν, σκεῦος του Παναγίου Πνεύματος,

τιμηθείς δε παρά Θεού διά του χαρίσματος ιάσεως ασθενών και πασχόντων.

Νυν δε οσημέραι πληθυνομένης της εκ του τάφου του μακαριστού ασκητού εκχεομένης ευλογίας και επιτελουμένων συνεχώς θαυμαστών σημείων και θεραπειών σωματικών και ψυχικών νόσων, η περιρρέουσα πίστις πόντων των απειραρίθμων Ορθοδόξων πιστών παρεκίνησε την ημετέραν Μετριοότητα, αξιωθείσαν όπως ιδίοις όμμασι και αισθήσεσι γνωρίση και πνευματικώς συνδεθή μετά του Μοναχού Παΐσιου και αυτοψί διαπιστώση την γενικήν εκκλησιαστικήν συνείδησιν περί της αγιότητος του εκλεκτού τούτου του Θεού, μετ' επισταμένην μελέτην και σχετικήν εισήγησιν της Συνοδικής Κανονικής Έπιτροπής, ίνα μετά των περί ημάς Ιερωτάτων Μητροπολιτών και υπερτίμων, των εν Αγίω Πνεύματι αγαπητών ημίν αδελφών και συλλειτουργών, Συνοδικώς θεσπίσωμεν και ορίσωμεν και εν Αγίω διακελευσώμεθα Πνεύματι, όπως από του νυν και εις το εξής εις αιώνα τον άπαντα ο ειρημένος εν τω Αγιωνύμω Όρει του Άθω ασκητικώς την πορείαν τον βίου βαδίσας Μοναχός Παΐσιος συναριθμήται τοις Οσίοις Πατράσι και Αγίοις της Μιας, Αγίας, Καθολικής και: Αποστολικής Εκκλησίας, ετησίαις ιεροτελεστίαις τιμώμενος και ύμνοις εγκωμίων γεραιρόμενος τη ιβ' του μηνός Ιουλίου, καθ' ην ημέραν το πνεύμα Αυτού τω Δικαιοκρίτη Κυρίω της Ζωής ειρηνικώς παρέθετο.

Εις ένδειξιν δε τούτου και βεβαίωσιν εγένετο και η παρούσα Πατριαρχική ήμών και Συνοδική Πράξις, καταστρωθείσα μεν και υπογραφείσα εν τώδε τω Ιερώ Κώδικι της καθ' ημάς Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, εν ίσω δε απαραλλάκτω σταλείσα τη Ιερά Κοινότητι του Αγίου Όρους, προς επ' εκκλησίας ανάγνωσιν και κατάθεσιν είτα εν τοις Αρχείοις αυτής,

Εν έτει σωτηρίω, βιε', κατά μήνα Ιανουάριον ιβ'

Επινεμήσεως Η'

Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως αποφαινεται Βαρθολομαίος

ο Σικάγου Ιάκωβος

ο Ελβετίας Ιερεμίας

ο Τορόντο Σωτήριος

ο Κρήτης Ειρηναίος

ο Σύμης Χρυσόστομος

ο Βοστώνης Μεθόδιος

- ο Μεξικού Αθηναγόρας
- ο Γορτύνης και Αρκαδίας Μακάριος
- ο Αρκαλοχωρίου Ανδρέας
- ο Βελγίου Αθηναγόρας
- ο Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας Παΐσιος
- ο Κυδωνιών Αθηναγόρας